

Posudek na diplomovou práci navrženou na uznání za rigorózní práci

Jakub Oraiqt, Edvard Beneš: zahraniční politika druhého československého prezidenta a její vývoj v letech 1938–1945, Praha 2019.

Práce se zabývá zahraniční politikou Edvarda Beneše v době od září 1938 do roku 1945. Hlavní otázka se věnuje změně orientace Benešovy politiky ze západních států (Francie a Velké Británie, potažmo USA) na Sovětský svaz. Tuto změnu autor rekonstruuje zejména z primárních pramenů osobní povahy (paměti, korespondence, deníkové záznamy).

Práce se opírá především o primární prameny, kam autor řadí Benešovy třídílné *Paměti* (Academia 2007), edici dopisů Vojtovi Benešovi, deník Jana Opočenského, paměti Eduarda Táborského, zápisy ze schůzí londýnské exilové vlády, případně další vydané prameny. Zde by možná nebylo od věci využít také edici pramenů a studií k Benešově vztahu k německé otázce (*Edvard Beneš. Němci a Německo*, Praha 2014–2016). I když se jedná o jinou část Benešova života a kariéry, některé poznatky týkající se jeho charakteru a politiky by mohly být přenositelné i na pozdější období.

Práce mohla být více ukotvena v sekundární literatuře. Vedle klasiky jako jsou třeba práce Jana Kuklíka a Jana Gebharta by například zasloužila reflexi třídílná práce Arnolda Suppana *Hitler – Beneš – Tito* (3. vyd. Wien 2017) a dále pak další detailnější práce k jednotlivým zkoumaným problémům, např. k plánu československo-polské konfederace práce Jiřího Friedla, k Podkarpatské Rusi práce Jana Rychlíka apod. Tím by se mohla „vykrýt“ subjektivita primárních pramenů osobní povahy.

Autorovi se podařilo nicméně ukázat duchovní cestu, kterou Beneš urazil od Mnichovské dohody až po spojení se Sovětským svazem a vykreslil širší kontext Benešova uvažování o zahraniční politice obnoveného Československa.

Jazyková úroveň práce je dobrá až na ojedinělé případy menší srozumitelnosti (např. na s. 65 věta „To Beneš považoval za vyloučené, jelikož nesouhlasil s tím, aby si polská exilová vláda vymáhala jakékoliv dohody k tomu, aby uznala Československý národní výbor.“). Odkazy na literaturu a citace jsou v pořádku. Grafická úprava je přiměřená. Svým rozsahem práce vyhovuje čl. 4 odst. 1 Pravidel pro organizaci rigorózní zkoušky na FSV UK.

Práce prokazuje schopnost samostatné tvůrčí činnosti a doporučuji ji k uznání jako práce rigorózní.

Praha, 20. ledna 2020

PhDr. Václav Šmidrkal, Ph.D.

Katedra německých a rakouských studií
Institut mezinárodních studií
Fakulta sociálních věd
Univerzita Karlova